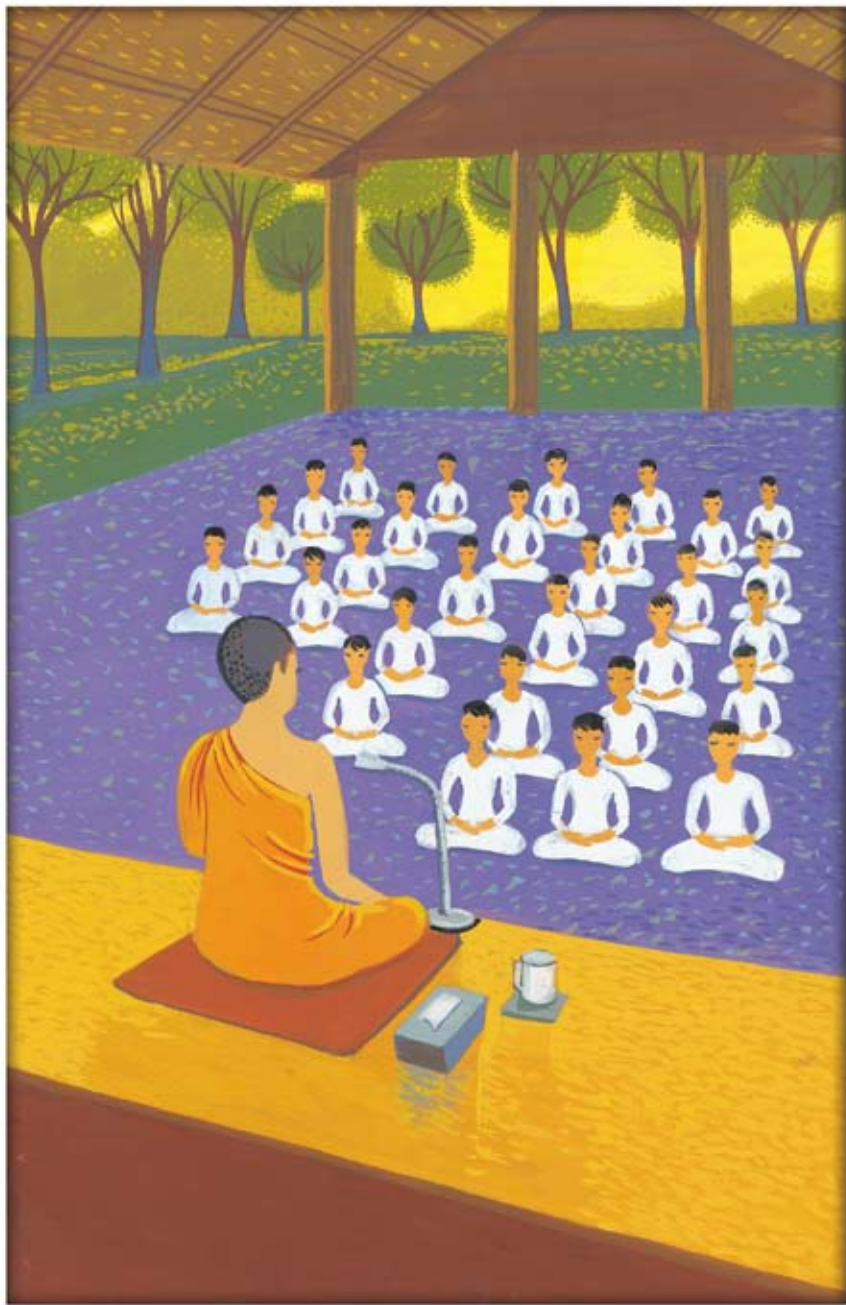

ฝ่ายเผยแผ่

กองทัพธรรมมีความจำเป็นต้องเผยแผ่ เพราะงานสู้รบกับพญามารจะประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้นก็ต่อเมื่อมนุษย์ทุกคนในโลกได้รู้ว่าตนเองมีพระธรรมกายอยู่ภายในตัว เป็นพระรัตนตรัยภายในซึ่งเป็นที่พึ่งที่ระลึกอันแท้จริง สามารถเข้าถึง และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้

หากมนุษย์ทุกคนสามารถเข้าถึงพระธรรมกายแล้วจะพบว่า มนุษย์แตกต่างกันอยู่แต่เพียงเฉพาะภายนอก แต่สิ่งที่อยู่ภายใน คือพระธรรมกายนั้น

เหมือนกัน เพราะพระธรรมกายมีรูปร่างหน้าตา
เหมือนกันทั้งหมด และอยู่ในอิริยาบถเดียวกัน คือ
ทำนั่งขัดสมาธิเจริญภาวนา

เมื่อมนุษย์เข้าถึงพระธรรมกายแล้ว จะ
สามารถศึกษาวิชาเพิ่มเติมจนกระทั่งจักขุ ญาณ
ปัญญา วิชา และแสงสว่างเกิดขึ้น จากนั้นจึงจะ
สามารถเรียนวิชาที่ 1 คือ ปุพเพนิวาสานุสติญาณ
ทำให้ระลึกชาติได้ และรู้ว่าเราเวียนว่ายตายเกิดอย่างนี้
มาตั้งแต่เมื่อใด วิชาที่ 2 คือ จุตูปปาตญาณ ทำให้
ทราบเกี่ยวกับเรื่องกฎแห่งการกระทำหรือกฎแห่ง
กรรม และวิชาที่ 3 คือ อาสวักขยญาณ คือการขจัด
กิเลสซึ่งเป็นต้นเหตุแห่งปัญหาทั้งปวงในชีวิต

หากฝ่ายเผยแผ่สามารถทำให้มนุษย์ทุกคน
เข้าถึงพระธรรมกาย แล้วปฏิบัติธรรมไปพร้อมๆ กัน

เพื่อมุ่งไปสู่จุดหมายเดียวกัน คือภายในศูนย์กลางกาย
ฐานที่ 7 ก็จะเกิดการรวมตัวกันของพระธรรมกาย
ซึ่งพระธรรมกายของแต่ละบุคคลจะซ้อนรวมเป็น
อันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อทัฬหีกำลังส่งเราไปให้ถึง
ที่สุดแห่งธรรมได้ อุปมาได้กับเครื่องยนต์เครื่องหนึ่ง
ที่มีกำลังหนึ่งแรงม้า เมื่อนำมาผนวกเข้าด้วยกันกับ
อีกเครื่องหนึ่งก็เพิ่มแรงเป็นสองแรงม้า หากรวมกัน
นับพันล้านเครื่องก็จะเป็นพลังทวีคูณยิ่งๆ ขึ้นไป
เป็นการช่วยย่นระยะเวลาและหนทางในการปราบ
พญามาร เพราะต้องอาศัยกำลังบารมีมาก สมมติว่า
จากปกติถ้าทำกันเองในกลุ่มเล็กๆ อาจใช้เวลานับ
พันปี กว่าจะไปถึง ณ จุดนั้นได้ แต่ถ้ารวมพลังกัน
มากขึ้นเป็นหมู่ใหญ่ ก็สามารถย่นระยะเวลาให้เหลือ
เพียงแค่ 100 ปีได้ ฝ่ายเผยแผ่จึงสำคัญมากในเรื่องนี้

